

## UZASADNIENIE

M. K. wystąpił do Sądu Rejonowego w Radomsku z wnioskiem o wydanie wyroku łącznego obejmującego prawomocne skazania:

I. wyrokiem łącznym Sądu Rejonowego w Radomsku z dnia 01 grudnia 2005 roku w sprawie **sygn. akt II K 427/05**,

II. wyrokiem Sądu Rejonowego w Radomsku z dnia 30 listopada 2007 roku w sprawie **sygn. akt II K 453/07**;

- przy zastosowaniu zasady absorpcji i wymierzenie mu kary 4 lat pozbawienia wolności.

**M. K.** został skazany następującymi wyrokami:

1. wyrokiem Sądu Rejonowego w Radomsku z dnia 13 lipca 2004 roku w sprawie **sygn. akt II K 154/03** za czyn popełniony w dniu 07 lipca 2002 roku z art. 279 § 1 kk w zw. z art. 286 § 2 kk w zw. z art. 11 § 2 kk na kary 2 lat i 6 miesięcy pozbawienia wolności oraz 100 stawek dziennych grzywny po 10 złotych każda stawka, za czyn z art. 279 § 1 kk w zw. z art. 64 § 1 kk na kary 2 lat pozbawienia wolności oraz 80 stawek dziennych grzywny po 10 złotych każda stawka, przy czym w miejsce tych kar wymierzono kary łączne 3 lat pozbawienia wolności oraz 130 stawek dziennych grzywny po 10 złotych każda stawka;

2. wyrokiem Sądu Rejonowego w Radomsku z dnia 09 marca 2005 roku w sprawie **sygn. akt II K 289/04** za czyn popełniony od bliżej nie ustalonego okresu czasu do dnia 12 stycznia 2004 roku z art. 263 § 2 kk na karę 1 roku pozbawienia wolności;

3. wyrokiem Sądu Rejonowego w Radomsku z dnia 27 października 2005 roku w sprawie **sygn. akt II K 360/05** za czyn popełniony w dniu 17 lipca 2003 roku z art. 279 § 1 kk w zw. z art. 64 § 1 kk na kary 1 roku i 2 miesięcy pozbawienia wolności oraz 70 stawek dziennych grzywny po 10 złotych każda stawka, za czyn popełniony w dniu 10 listopada 2003 roku z art. 279 § 1 kk w zw. z art. 64 § 1 kk na kary 1 roku i 2 miesięcy pozbawienia wolności oraz 70 stawek dziennych grzywny po 10 złotych każda stawka, za czyn popełniony w dniu 13 listopada 2003 roku z art. 279 § 1 kk w zw. z art. 64 § 1 kk na kary 1 roku i 2 miesięcy pozbawienia wolności oraz 70 stawek dziennych grzywny po 10 złotych każda stawka, za czyn popełniony w dniu 13 grudnia 2003 roku z art. 279 § 1 kk w zw. z art. 64 § 1 kk na kary 1 roku i 2 miesięcy pozbawienia wolności oraz 70 stawek dziennych grzywny po 10 złotych każda stawka, za czyn popełniony w dniu 04 stycznia 2004 roku z art. 279 § 1 kk w zw. z art. 64 § 1 kk na kary 1 roku i 2 miesięcy pozbawienia wolności oraz 70 stawek dziennych grzywny po 10 złotych każda stawka, za czyn popełniony w dniu 11 stycznia 2004 roku z art. 279 § 1 kk w zw. z art. 64 § 1 kk na kary 1 roku i 2 miesięcy pozbawienia wolności oraz 70 stawek dziennych grzywny po 10 złotych każda stawka, za czyn popełniony w okresie od dnia 03 września 2003 roku do dnia 04 września 2003 roku z art. 279 § 1 kk w zw. z art. 64 § 1 kk na kary 1 roku i 2 miesięcy pozbawienia wolności oraz 70 stawek dziennych grzywny po 10 złotych każda stawka, za czyn popełniony w dniu 11 stycznia 2004 roku z art. 191 § 1 kk na karę 10 miesięcy pozbawienia wolności, przy czym w miejsce wymierzonych za poszczególne czyny kary pozbawienia wolności i kary grzywny wymierzono kary łączne 3 lat i 4 miesięcy pozbawienia wolności i 100 stawek dziennych grzywny po 10 złotych każda stawka,

przy czym wyrokiem łącznym Sądu Rejonowego w Radomsku z dnia 01 grudnia 2005 roku w sprawie **sygn. akt II K 427/05** w miejsce kar pozbawienia wolności i grzywny orzeczonych wyżej opisanymi wyrokami w sprawach **sygn. akt II K 154/03, II K 289/04 i II K 360/05** wymierzono skazanemu M. K. kary łączne 4 lat pozbawienia wolności i 150 stawek dziennych grzywny po 10 złotych każda stawka;

4. wyrokiem Sądu Rejonowego w Radomsku z dnia 23 grudnia 2005 roku w sprawie **sygn. akt II K 173/06** za czyn popełniony w dniu 26 października 2003 roku z art. 279 § 1 kk w zw. z art. 64 § 1 kk na kary 1 roku i 3 miesięcy pozbawienia wolności 50 stawek dziennych grzywny po 10 złotych każda stawka z warunkowym zawieszeniem

wykonania kary pozbawienia wolności na okres 5 lat próby, przy czym postanowieniem z dnia 29 lutego 2008 roku zarządzono wykonanie warunkowo zawieszonej kary pozbawienia wolności;

5. wyrokiem Sądu Rejonowego w Radomsku z dnia 30 listopada 2007 roku w sprawie **sygn. akt II K 453/07** za popełniony w okresie od dnia 17 stycznia 2007 roku do dnia 31 stycznia 2007 roku ciąg przestępstw z art. 279 § 1 kk w zw. z art. 64 § 2 kk w zw. z art. 91 § 1 kk na kary 2 lat i 6 miesięcy pozbawienia wolności i 100 stawek dziennych grzywny po 15 złotych każda stawka, za czyn popełniony w dniu 08 stycznia 2007 roku z art. 13 § 1 kk w zw. z art. 278 § 1 kk w zw. z art. 288 § 1 kk w zw. z art. 11 § 2 kk w zw. z art. 64 § 1 kk na karę 1 roku pozbawienia wolności, za czyn popełniony w dniu 03 lutego 2007 roku z art. 58 ust. 2 Ustawy z dnia 29 lipca 2005 roku o przeciwdziałaniu narkomanii na karę 6 miesięcy pozbawienia wolności, za czyn popełniony w dniu 02 lutego 2007 roku z art. 59 ust. 3 Ustawy z dnia 29 lipca 2005 roku o przeciwdziałaniu narkomanii na kary 6 miesięcy pozbawienia wolności i 30 stawek dziennych grzywny po 15 złotych każda stawka, za czyn popełniony w dniu 03 lutego 2007 roku z art. 59 ust. 3 Ustawy z dnia 29 lipca 2005 roku o przeciwdziałaniu narkomanii na kary 6 miesięcy pozbawienia wolności i 30 stawek dziennych grzywny po 15 złotych każda stawka, za czyn popełniony w grudniu 2006 roku z art. 18 § 2 kk w zw. z art. 59 ust. 3 Ustawy z dnia 29 lipca 2005 roku o przeciwdziałaniu narkomanii na kary 6 miesięcy pozbawienia wolności i 30 stawek dziennych grzywny po 15 złotych każda stawka, przy czym w miejsce wymierzonych kar pozbawienia wolności i grzywny wymierzono kary łączne 3 lat i 6 miesięcy pozbawienia wolności i 100 stawek dziennych grzywny po 15 złotych każda stawka.

Sąd Rejonowy w **Radomsku wyrokiem łącznym z dnia 15 kwietnia 2015 roku w sprawie II K 598/14:**

1. na podstawie art. 575 § 1 kpk rozwiązał kary łączne pozbawienia wolności i grzywny orzeczone wyrokiem łącznym Sądu Rejonowego w Radomsku z dnia 01 grudnia 2005 roku w sprawie **sygn. akt II K 427/05;**

2. na podstawie art. 85 kk, art. 86 § 1 kk w miejsce kar pozbawienia wolności orzeczonych wyrokami Sądu Rejonowego w Radomsku z dnia 13 lipca 2004 roku w sprawie **sygn. akt II K 154/03** oraz z dnia 09 marca 2005 roku w sprawie **sygn. akt II K 289/04** wymierzył skazanemu **M. K.** karę łączną 3 lat i 2 miesięcy pozbawienia wolności;

3. na podstawie art. 85 kk, art. 86 § 1 i 2 kk w miejsce kar pozbawienia wolności i grzywny orzeczonych wyrokami Sądu Rejonowego w Radomsku z dnia 27 października 2005 roku w sprawie **sygn. akt II K 360/05** oraz z dnia 01 czerwca 2006 roku w sprawie **sygn. akt II K 173/06** wymierzył skazanemu **M. K.** kary łączne 3 lat i 6 miesięcy pozbawienia wolności oraz 120 stawek dziennych grzywny ustalając wysokość jednej stawki dziennej na kwotę 10 złotych;

4. ustalił, że w pozostałym zakresie wyroki opisane w pkt 1: **sygn. akt II K 154/03** i pkt 2: **sygn. akt II K 289/04** oraz w pkt 3: **sygn. akt II K 360/05** i pkt 4: **sygn. akt II K 173/06** części wstępnej wyroku łącznego podlegają odrębnemu wykonaniu;

5. na podstawie art. 572 kpk umorzył postępowanie w przedmiocie wydania wyroku łącznego co do kar orzeczonych wyrokiem opisanym w pkt 5: **sygn. akt II K 453/07** części wstępnej wyroku łącznego;

6. zasądził od Skarbu Państwa na rzecz Kancelarii Adwokackiej adwokata M. B. kwotę 177,12 złotych brutto tytułem zwrotu kosztów nieopłaconej pomocy prawnej świadczonej z urzędu skazanemu **M. K.**;

7. zwolnił skazanego **M. K.** od kosztów sądowych, które przejął na rachunek Skarbu Państwa.

Wyrok ten zaskarżył skazany **M. K.** i jego obrońca.

Apelacja obrońcy skarży wyrok w całości i na korzyść skazanego. Została wywiedziona z podstawy prawnej art. 438 pkt1, 2 i 4 kpk i zarzuciła zaskarżonemu wyrokowi:

- obrazę przepisów prawa materialnego tj. art. 85 k.k. przez zaniechanie połączenia w jedną grupę kar orzeczonych wyrokami w sprawach II k 154/03, II K 289/04, II K 360/05 i II K 173/06, mimo, że przestępstwa objęte tymi wyrokami pozostawały w realnym zbiegu, a orzeczone tymi wyrokami kary podlegają łączeniu,

- obrazę przepisów postępowania mająca istotny wpływ na wynik sprawy tj. art. 577 k.p.k. w z zw. z art. 63 k.k. przez zaniechanie wskazania daty, od której należy liczyć początek odbywania kary orzeczonej wyrokiem łącznym oraz zaniechanie wskazania okresów zaliczonych na poczet kary łącznej,

- nadto z ostrożności procesowej – rażąco niewspółmierność kar łącznych pozbawienia wolności orzeczonych w punkcie 2 i 3 zaskarżonego wyroku wynikająca z niezastosowania pełnej zasady absorpcji przy łączeniu kar mimo, iż przemawiały za tym postawa skazanego z okresu odbywania kar pozbawienia wolności i związek przedmiotowy między przestępstwami oraz bliskość czasowa popełnionych przestępstw.

W konkluzji obrońca skazanego wniósł o zmianę zaskarżonego wyroku i wymierzenie skazanemu M. K. za przestępstwa opisane w punktach 1, 2, 3, i 4 (części wstępnej wyroku) jednej kary w dolnej granicy ustawowego zagrożenia przy uwzględnieniu zasady absorpcji, ze wskazaniem daty, od której należy liczyć początek odbywania kar orzeczonej wyrokiem łącznym oraz ze wskazaniem okresów zaliczonych na poczet kary łącznej, ewentualnie o uchylenie wyroku i przekazanie sprawy Sądowi pierwszej instancji do ponownego merytorycznego rozpoznania, zaś przy rozpoznawaniu zarzutu rażąco niewspółmierności kar orzeczonych w punkcie 2 i 3 wyroku wymierzenie kar łącznych w dolnych granicach ustawowego zagrożenia oraz określenie daty, od której należy liczyć początek odbywania kar orzeczonych wyrokiem łącznym oraz ze wskazaniem okresów zaliczonych na poczet kary łącznej.

Apelacja skazanego, bez wskazania podstaw prawnych, skarży wyrok w całości i na korzyść skarżącego. Skazany, pomimo podniesienia zarzutu rażąco wysokości orzeczonej kary, w istocie uważa, iż Sąd Rejonowy winien dokonać połączenia wszystkich orzeczonych wobec niego kar pozbawienia wolności i wymierzyć karę łączną 4 lat pozbawienia wolności (czyli taką, jaką orzeczono w sprawie II K 427/05) bądź zastosować pełną zasadę absorpcji. Dodatkowo skazany podniósł argumenty związane z upływem długiego czasu, od dnia, kiedy dopuścił się przestępstw objętych zaskarżonym wyrokiem łącznym, swoje poprawne zachowanie na przestrzeni kilku lat i fakt, iż karę łączną orzeczona w wyroku II K 427/05 uzgodnił z oskarżycielem.

Na rozprawie apelacyjnej obrońca popierał skargę apelacyjną i wnioski w niej zawarte oraz apelację wniesioną przez skazanego.

M. K. popierał własną skargę apelacyjną i wnioski w niej zawarte, przyłączył się do apelacji swojego obrońcy.

Prokurator wnosił o nieuwzględnienie wniesionych apelacji i utrzymanie zaskarżonego wyroku w mocy.

Sąd Okręgowy zważył, co następuje:

Apelacja obrońcy jest zasadna w zdecydowanej części, natomiast apelacja skazanego jest zasadna jedynie częściowo tj. w części dotyczącej zarzutu rażąco niewspółmierności orzeczonej kary pozbawienia wolności.

Na wstępie Sąd Okręgowy zauważa, że wyrok Sądu Rejonowego w Radomsku sygn. II K 598/14 zapadł jeszcze przed dniem wejścia w życie nowelizacji Kodeksu karnego oraz niektórych innych ustaw, wprowadzonej ustawą z dnia 20 lutego 2015 r. (Dz. U. 2015 r. p 396). Kara łączna została więc nieprawomocnie orzeczona przed dniem wejścia w życie nowelizacji i podstawą orzekania w sprawie jest Kodeks karny w brzmieniu obowiązującym sprzed 1 lipca 2015 roku.

Zgodnie bowiem z art. 19 ust. 1 ustawy nowelizującej: Przepisów Rozdziału IX Kodeksu karnego (tj. „Zbieg przestępstw oraz łączenie kar i środków karnych”) w „nowym” brzmieniu, nie stosuje się do kar prawomocnie orzeczonych przed dniem wejścia w życie niniejszej ustawy, chyba że zachodzi potrzeba orzeczenia kary łącznej w związku z prawomocnym skazaniem po dniu wejścia w życie ustawy. Skoro w przedmiotowej sprawie nie zachodziła potrzeba orzeczenia kary łącznej w związku z jakimś prawomocnym skazaniem M. K. po dacie 1 lipca 2015 roku, to zastosowanie będą miały tu jedynie zasady orzekania kar łącznych obowiązujące przed tą datą, a więc orzekanie „po staremu” (z uwzględnieniem jednak treści art. 4 § 2 k.k.).

Sąd odwoławczy zważył, iż w pierwszej kolejności należało zbadać zasadność dokonanego przez sąd meriti połączenia kar, pod kątem zgodności z treścią art. 85 § 1 kk, jedynie w dwóch grupach:

- pierwsza: kar pozbawienia wolności z wyroków o sygnaturach II K 154/03 i II K 289/04,
- druga: kar pozbawienia wolności i grzywien z wyroków o sygnaturach II K 360/05 i II K 173/06,
- z jednoczesnym umorzeniem postępowania w pozostałych zakresie tj. wyroku II K 453/07.

Zgodnie z treścią art. 85 k.k. (w brzmieniu Kodeksu karnego sprzed daty 1 lipca 2015 roku), jeżeli sprawca popełnił dwa lub więcej przestępstw, zanim zapadł pierwszy wyrok, chociażby nieprawomocny, co do któregośkolwiek z tych przestępstw i wymierzono za nie kary tego samego rodzaju albo inne podlegające łączeniu, sąd orzeka karę łączną, biorąc za podstawę kary z osobna wymierzone za zbiegające się przestępstwa. Art. 86 § 1 i 2 kk stanowi natomiast, że sąd wymierza karę łączną w granicach od najwyższej z kar wymierzonych za poszczególne przestępstwa do ich sumy, nie przekraczając jednak 810 stawek dziennych grzywny, 2 lat ograniczenia wolności albo 15 lat pozbawienia wolności, karę ograniczenia wolności wymierza się w miesiącach i latach, przy czym wymierzając karę łączną grzywny sąd określa na nowo wysokość stawki dziennej, kierując się wskazaniem określonymi w art. 33 § 3 kk, wysokość stawki dziennej nie może jednak przekraczać najwyższej ustalonej poprzednio.

W ocenie Sądu Okręgowego, pomimo powołania prawidłowego przepisu karno-materialnego, Sąd Rejonowy błędnie uznał, że istnieje możliwość dokonania połączenia orzeczonych wobec (...) kar jedynie w dwóch w/w grupach. Sąd Okręgowy zważył, że wszystkie przestępstwa, które były przedmiotem orzekania w sprawach: II K 154/03, II K 289/04, II K 360/05 i II K 173/06, zostały popełnione zanim zapadł pierwszy chociażby nieprawomocny wyrok w stosunku do któregośkolwiek z nich. Dokładnie zostały one popełnione w datach: 07.07.2002r., 25.07.2002 r. (II K 154/02), do 12.01.2004r. – brak daty początkowej (II K 289/04), 17.07.2003r., 10 i 13.11.2003r., 13.12.2003r., 04 i 11.01.2004r., od 03.09.2003r. do 04.09.2003r. (II K 360/05) i 26.10.2003r. (II K 173/06). Tak więc wszystkie te czyny zostały popełnione zanim zapadł pierwszy chociażby nieprawomocny wyrok, co do któregośkolwiek z nich, a dokładnie przed datą najwcześniejszego wyroku za którykolwiek z nich, zapadłego w sprawie II K 154/03 w dniu 13.07.2004r. W każdej z w/w spraw orzeczono kary jednostkowe pozbawienia wolności, bezwzględne - co do pierwszych trzech w/w skazań oraz karę pozbawienia wolności orzeczona z warunkowym zawieszeniem jej wykonania, ale której wykonanie ostatecznie prawomocnie zarządzono (II K 173/06) oraz niemal co do każdego z czynów - kary grzywny, przy czym wszystkie orzeczone na podstawie art. 33 § 2 kk. Tym samym rację ma obrońca, kiedy podnosi, iż spełniono przesłanki do połączenia wszystkich w/w wyroków ( tj. punktu 1, 2, 3 i 4 części wstępnej), na zasadach o jakich mowa w art. 85 k.k.

Łącząc kary orzeczone w sprawach: II K 154/03, II K 289/04, II K 360/05 i II K 173/06, należało rozwiązać kary łączne orzeczone tak wyrokiem łącznym Sądu Rejonowego w Radomsku z dnia 01 grudnia 2005 roku w sprawie sygn. akt II K 427/05 (punkt 1 zaskarżonego wyroku utrzymany w mocy), jak i węzeł kary łącznej ze sprawy II K 360/05 i II K 154/03 (czego nie uczyniono wydając uprzednio wyrok w sprawie II K 427/05).

W tym miejscu Sąd Okręgowy zauważa, że pierwsze trzy w/w skazania M. K. były już przedmiotem badania, co do podstaw wydania wyroku łącznego i zostały takim wyrokiem objęte tj. wyrokiem Sądu Rejonowego w Radomsku z dnia 1 grudnia 2005 roku sygn. II K 427/05, na mocy którego objęto skazania orzeczone w sprawach: II K 154/03, II K 298/04 i II K 360/05 i orzeczono karę łączną 4 lat pozbawienia wolności oraz karę łączną grzywny w rozmiarze 150 stawek dziennych, przy przyjęciu iż wartość jednej stawki dziennej jest równoważna kwocie 10 złotych. Wymierzając nową karę łączną, co do zasady Sąd nie jest związany wysokością kary łącznej orzeczonej w poprzednim wyroku łącznym, a wydając nowy wyrok łączny (obejmujący te same skazania), poprzedni wyrok łączny traci moc.

Sąd Okręgowy zważył jednak, że okoliczności wydania wyroku łącznego II K 427/05 wyjątkowo miały znaczenie dla wymiaru kary łącznej orzeczonej w przedmiotowej sprawie, albowiem wówczas Sąd Rejonowy poruszając się w granicach kar pozbawienia wolności: od 2 lat i 6 miesięcy do 14 lat i 6 miesięcy orzekł karę łączną jedynie 4 lat pozbawienia wolności oraz poruszając się w granicach kar grzywien od 100 do 670 stawek dziennych (każda po 10

złoty) orzekł karę łączną grzywny w ilości 150 stawek dziennych po 10 złotych, a skazany od daty wydania wyroku w sprawie II k 427/05 pozostawał w świadomości prawomocnego „zakończenia” w/w postępowań takim właśnie orzeczeniem.

Wyrok w sprawie II K 173/06, był wyrokiem wydanym po uchyleniu pierwszego orzeczenia zapadłego w tej sprawie tj. co do czynu popełnionego w dniu 26.10.2003 roku. Karą, jaka pierwotnie orzeczono w tej sprawie, była kara pozbawienia wolności z warunkowym zawieszeniem jej wykonania oraz kara grzywny – wymierzona w trybie konsensualnym. Dopiero po kilku latach od wydania tego wyroku, doszło do prawomocnego zarządzenia kary pozbawienia wolności. Sam czyn ze sprawy II K 173/06 został popełniony bez mała w tym samym okresie czasu, co niemal wszystkie przestępstwa objęte wyrokiem II K 360/05. Dokładnie: tak jak siedem spośród ośmiu czynów objętych wyrokiem II K 360/03, dotyczył przestępstwa kradzieży z włamaniem i „wpisywał się” czasowo w chronologię tych czynów. W istocie jedynie zawilości procesowe sprawiły, iż nie został objęty tym samym aktem oskarżenia, co inne czyny rozpoznawane w sprawie II K 360/03. Sam skazany natomiast od dnia 1 grudnia 2005 roku, a więc blisko przez 10 lat żył z przekonaniem, iż wyroki wydane w sprawach: II K 154/03, II K 289/04 i II K 360/05, jako objęte prawomocnym wyrokiem II K 427/05, zostały ostatecznie zakończone jedynie karą 4 lat pozbawienia wolności i grzywną 150 stawek dziennych po 10 złotych każda.

Zarządzenie wykonania kary pozbawienia wolności orzeczonej w sprawie II K 173/06, „dokładało” do powyższego rachunku (...) lat dodatkowe: 1 rok i 3 miesiące pozbawienia wolności.

Słusznie natomiast uznał Sąd Rejonowy, iż połączeniu w żadnej mierze nie podlega wyrok Sądu Rejonowego w Radomsku sygn. II K 453/07. Ustalenie to nie było kwestionowane przez obrońcę, natomiast z uwagi na nieprecyzyjność apelacji skazanego, uznano, iż środek odwoławczy wniesiony przez M. K. skarży wyrok także w tej części.

Sąd Okręgowy choć nie podzielił poglądu apelantów o zaistnieniu podstaw do ukształtowania kary łącznej przy zastosowaniu zasady pełnej absorpcji, to jednak uznał, że orzeczone kary nie w pełni odpowiadały dyrektywom jej wymiaru i wyrażały się nadmierną surowością.

Wymierzając stosowne kary łączne przyjęto zasadę mieszaną, zdecydowanie jednak bliższą absorpcji, mając na uwadze głównie odległości czasowe dzielące poszczególne przestępstwa, różnice i podobieństwa atakowanych dóbr prawnych oraz sposób działania sprawcy.

Wymierzając karę łączną stosuje się zwykle dyrektywy karania, a zwłaszcza dyrektywy słuszności i celowości wyrażone przez związek przedmiotowo-podmiotowy pomiędzy poszczególnymi przestępstwami. Sposób wymiaru kary łącznej może określić według trzech podstawowych systemów: kumulacji, w którym kara łączna jest arytmetyczną sumą orzeczonych kar jednostkowych, absorpcji, w którym kara łączna jest równa najsurowszej z orzeczonych kar jednostkowych, pochłaniającej niejako pozostałe kary oraz systemu modyfikowanego, określanego też w pewnym uproszczeniu jako asperacja, który zakłada orzekanie kary łącznej w granicach między sumą orzeczonych kar jednostkowych, a najsurowszą z tych kar.

Łącząc kary (z wyroków opisanych w punktach 1-4 części wstępnej zaskarżonego wyroku) Sąd Okręgowy poruszał się w granicach kar: od 2 lat i 6 miesięcy pozbawienia wolności i grzywny w rozmiarze 100 stawek dziennych do sumy kar tj. do 15 lat i 9 miesięcy pozbawienia wolności oraz do 720 stawek dziennych grzywny. Wymierzając karę łączną w zaskarżonym wyroku przyjął zasadę mieszaną, bliską zasadzie pełnej absorpcji. Kara mieszana polega na częściowym zastosowaniu absorpcji i częściowo kumulacji, co w praktyce sprowadza się do wymiaru kary pośredniej – pomiędzy tym co wyznacza zasada absorpcji z jednej a kumulacji a drugiej strony.

Przypomnieć należy, że całkowitą absorpcję można zastosować albo wtedy, gdy wszystkie czyny wykazują bardzo bliską więź przedmiotowo - podmiotową, albo orzeczone za niektóre z czynów kary są tak minimalne, że w żadnym stopniu nie mogłyby rzutować na karę łączną (wyrok Sądu Apelacyjnego w Białymstoku z dnia 15 listopada 2012 roku sygn. II AKa 196/12). Nadto oparcie wymiaru kary łącznej na powyższej zasadzie absorpcji jest rozwiązaniem

wyjątkowo skrajnym, stosowanym absolutnie wyjątkowo, albowiem podkreślić należy, iż kara łączna nie ma na celu swoistego premiowania sprawcy większej ilości przestępstw. Zdaniem Sądu Okręgowego nie zaistniały tutaj podstawy do zastosowania jakże skrajnej zasady pełnej absorpcji, choć szczególne względy podniesione powyżej (w szczególności okoliczności wymierzenia kar łącznych w sprawie II K 427/05) także uwzględniono na korzyść skazanego.

Za szczególnie istotne dla wymiaru kary łącznej uznaje się wzajemne relacje między przestępstwami, za które orzeczono kary podlegające łączeniu. Wymierzając karę łączną Sąd Okręgowy wziął pod uwagę podobieństwa atakowanych dóbr prawnych ( w zdecydowanej większości były to przestępstwa przeciwko mieniu), sposób działania sprawcy (w większości wypadków czyny przeciwko mieniu polegały na uprzednim pokonaniu zabezpieczenia) i czas popełnienia (łącznie dwanaście jednostkowych czynów, których kary za ich popełnienie połączono, zostało popełnione na przestrzeni 18 miesięcy, a w tym dziesięć na przestrzeni 7 miesięcy), ale wziął pod uwagę także wielokrotną karalność skazanego.

Reasumując: powyższe okoliczności uzasadniły wymierzenie M. K. za zbiegające się przestępstwa kary łącznej pozbawienia wolności w rozmiarze 5 lat i 3 miesięcy oraz kary łącznej grzywny w rozmiarze 200 stawek dziennych przy przyjęciu, iż wartość jednej stawki dziennej jest równoważna kwocie 10 złotych. Orzekanie kar w niższych granicach byłoby rażąco niesprawiedliwe.

Odnosząc się w tym miejscu do zarzutu podniesionego przez obrońcę, a dotyczącego braku wskazania daty początkowej, od której należy liczyć początek odbywania kary orzeczonej wyrokiem łącznym oraz zaniechania wskazania okresów zaliczonych na poczet kary łącznej, to istotnie takich ustaleń nie poczynił Sąd Rejonowy. Wyjątkowo nie uczynił tego również Sąd odwoławczy, mimo dokonywania zmiany merytorycznej wyroku. Uzasadnieniem tego stanu rzeczy jest fakt, iż od dnia 1 lipca 2015 roku, w związku z nowym (dokładniejszym) sposobem liczenia okresów odbywania kary pozbawienia wolności, poprzez odniesienie się także do godziny jej rozpoczęcia, których to danych brak jest w załączonych aktach, kwestia ta niewątpliwie będzie przedmiotem informacji ze strony właściwej jednostki penitencjarnej i decyzji sądu na etapie postępowania wykonawczego.

Jedynie na marginesie Sąd odwoławczy zauważa, że argumenty podnoszone w dodatkowych pismach procesowych skazanego, dotyczące jego woli naprawienia szkody wyrządzonej w sprawie sygn. II K 173/06, pozostają bez wpływu na prawomocne zarządzenie kary pozbawienia wolności dokonane w tej sprawie i wymiar orzeczonych ostatecznie kar łącznych.

Z powyższych względów, należało zmienić zaskarżony wyrok, w zakresie opisanym wyżej. Natomiast poza omówionymi wyżej zmianami, w pozostałej części, zaskarżony wyrok – jako słuszny i odpowiadający prawu – utrzymano w mocy.

Koszty nieopłaconej pomocy prawnej udzielonej skazanemu w postępowaniu odwoławczym zasądzono na rzecz obrońcy z urzędu na podstawie § 14 ust.5 w zw. z § 2 ust. 3 i § 16 Rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 28 września 2002 roku w sprawie opłat za czynności adwokackie oraz ponoszenia przez Skarb Państwa kosztów nieopłaconej pomocy prawnej udzielonej z urzędu (Dz. U. Nr 163, poz. 1348 ze zm.).

Trudna sytuacja materialna skazanego pozbawionego wolności uzasadnia zwolnienie M. K. od wydatków poniesionych w postępowaniu odwoławczym oraz od opłaty za druga instancję.